

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۲۶ نومبر ۲۰۲۰

گرامی باد اولین سالگرد خیزش گرسنگان در آبان [عقرب] ۹۸! زنده باد انقلاب!

یک سال پس از قیام گسترده اردوی گرسنگان و بی چیزان در ۱۶۰ شهر ایران که زمین را در زیر پای سرمایه داران استثمارگر و حکومت مدافع آنان یعنی جمهوری اسلامی لرزاند، پاس می داریم یاد جانباختگان این قیام خونین در آبان [عقرب] ۹۸ را، پاس می داریم رزمندگی توده های انقلابی را که با رادیکالترین شعارها و شیوه های مبارزاتی یکبار دیگر رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی و مناسبات ظالمانه سرمایه داری حاکم بر ایران را به مصاف طلبیدند و بانگ صولتمند "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "می کشم، می کشم آن که برادرم کشت"، "وای به روزی که مسلح شویم" و زنده باد "نان، کار، مسکن و آزادی" و ... را در جامعه تحت سلطه ما به صدا درآوردند.

قیام قهر آمیز و خونین گرسنگان در سال ۹۸، که طبقه کارگر بخش بزرگ آن را تشکیل می داد، ضمن افشای هر چه بیشتر چهره کریه و سرکوبگر همه دار و دسته های ضد خلقی و کارگر ستیز درون حکومت، عزم تمامی استثمار شدگان و محرومین برای سرنوشتی این رژیم و نظام استثمارگرانه حاکم را به نمایش درآورد. این جنبش چه در اعتصابات دلبرانه کارگران و چه در تظاهرات قهرآمیز توده های محروم در کف خیابانها، ضرب آهنگ ضرورت "انقلاب اجتماعی" را با بانگی رساتر به صدا درآورد؛ گفتمان فریبکارانه اصلاح طلبی را هر چه بیشتر رسوا نمود و ضرورت مبارزه قهر آمیز و مسلحانه برای برافکندن تمامیت دستگاه ظلم و سرکوب حاکم را بیش از پیش به جلو صحنه راند و به مساله روز نیروهای آگاه و پیشرو جامعه و توده های به جان آمده تبدیل نمود.

قیام آبان [عقرب] ۹۸، با نمایش دلاوری جوانان مبارز و آگاه که در میدانهای نبرد، با دست خالی هر جا توانستند به مراکز سرکوب و نهادهای دولتی هجوم بردند و ضمن تلاش برای تسلیح خود، آنها را به آتش کشیده و نابود کردند، نشان داد چه پتانسیل مبارزاتی عظیمی در اعماق جامعه و در میان محرومترین اقشار آن علیه استثمارگران حاکم وجود دارد.

قیام کنندگان در آبان [عقرب] ۹۸، علاوه بر فریاد نابودی جمهوری اسلامی و همه جناح های آن، با تشخیص چهره دشمن اصلی، در مقابل سیاستهای ضدانقلابی و ارتجاعی سرمایه داران جهانی و قدرتهای امپریالیستی نیز ایستادند که از طریق بلند گویای تبلیغاتی خود برای بیرون کشیدن لاشه متعفن نظام پادشاهی از گورستان تاریخ و جا زدن آن به عنوان یک آلترناتیو مردمی و "متحد" کننده می کوشیدند. کارگران و زحمتکشان آگاه و مبارز با فریادهای "مرگ بر

دیکتاتور" ، "نه شاه می خوایم نه رهبر" از آگاهی عمیق سیاسی موجود در صفوف این جنبش خبر دادند و گفتند که نمی خواهند به عقب بازگردند.

و بالاخره قیام آبان[عقرب] ۹۸ چهره فریبکار سرمایه داران جهانی و قدرتهای امپریالیستی حامی جمهوری اسلامی را که به خصوص در رابطه با پشتیبانی شان از قطع اینترنت توسط جمهوری اسلامی برجستگی یافت، نیز وسیعاً افشاء کرد و نشان داد که چگونه آنها در حالی که خود را مخالف حکومت زندان و شکنجه و سرکوب جمهوری اسلامی و طرفدار برقراری "دمکراسی" جا می زنند و در حرف با مردمی که حکومت جمهوری اسلامی تسمة از گرده آنان کشیده "همدردی" می کنند، اما در عمل، فضای باز و مورد نیاز رژیم دار و شکنجه جمهوری اسلامی برای به خون کشیدن جنبش های توده ای و انقلابی علیه نظام سرمایه داری حاکم را تسهیل و تضمین می کنند.

اگر چه شورش گرسنگان و پابرهنگان در آبانماه[عقرب]، با فرمان مستقیم خامنه ای جنایتکار و تعرض وحشیانه جمهوری اسلامی به خون نشست و طی آن بیش از ۱۶۰۰ تن از جوانان آگاه و کارگر و زحمتکش، با گلوله های تفنگ و مسلسل و دوشکای پاسداران سرمایه، از هوا و زمین به خون غلتیدند و هزاران تن نیز مجروح و یا اسیر و روانه سیاهچالهای رژیم شدند. با فرمان جلادان حاکم، فجایعی آفریده شده که توصیف ناپذیر اند. از کشتار حداقل ۳۵ کودک نظیر نیکتا اسفندانی ۱۴ ساله گرفته تا شلیک به سر و مغز و قلب ده ها کارگر و زحمتکش نظیر محسن محمد پور، کارگر ۱۷ ساله. از مادر زحمتکش کُرد با ۶ فرزند که با سه گلوله تک تیراندازان مزدور حکومت، هنگام نظاره تظاهرات در پشت بام قلبش دریده شد تا ده ها تن از معترضان بی دفاعی که به نیزارهای ماهشهر پناه بردند و هیچ یک "زنده بر نگشتند" و با خونشان "نیزار" به "لاله زار" بدل گشت... اما رژیم دیکتاتور حاکم با وجود تمام جنایاتی که علیه مردم به پا خاسته به خرج داد ، نتوانست صدای حق طلبانه کارگران و محرومین را خفه سازد. پس از آن سرکوب های وحشیانه و خونین، مبارزات مردم ایران در اعتصابات وسیع کارگری در ده ها کارخانه و واحد تولیدی، در اعتراضات زنان، افشار زحمتکش، مال باختگان و ... ادامه یافت و امروز نیز به خصوص در مبارزات کارگران تداوم دارد.

واقعیت این است که اگر چه سرکوب ددمنشانه جمهوری اسلامی، امواج جنبش اعتراضی را به طور موقت به عقب راند، اما از آنجا که استثمار شدید کارگران و زحمتکشان، گرسنگی و فقر و بیکاری و سرکوب سیستماتیک جامعه در جای خود باقی است، هرگز نتوانسته و نمی تواند آتش مبارزه را در جامعه فرو نشاند. شدت تضادهای طبقاتی که تراکم شتابناک آنها هر بار شدیدتر و رادیکالتر از قبل باعث انفجار خشم کارگران و محرومین می شود، بی شک شرایط مبارزاتی جدیدی را به وجود خواهد آورد. از این رو، شبح هراسناک ناشی از احتمال دوباره شورش گرسنگان، به کابوس سرمایه داران حاکم و ماشین سرکوب آنان تبدیل شده است.

اکنون در سالگرد این جنبش الهام بخش، گله های مزدوران حکومت، همانند سگان هار و زنجیری به جان مردم افتاده اند، خیابانها و مراکز شهرها را قُرُق کرده اند و حکومت سرمایه داران با بهره گیری از نیروهای "امنیتی و انتظامی" خویش به ایجاد "قرارگاه های مبارزه با اوباش و اراندل" پرداخته اند و می کوشند با گسترش جو ارباب به خیال خود از یک انفجار اجتماعی دیگر، یعنی شورش گرسنگانی که هر لحظه بر صفوف آنها و بر انبوه متراکم خشم آنان افزوده می شود، جلوگیری کنند. جنایتکاران حاکم که در مقابل انقلاب مردم در "یک کشتی" نشسته اند با احساس خطر زوزه می کشند که "اکنون نارضایتی ها از هنگام آبان ۹۸ نیز بیشتر شده و در وضعیت هشدار جدی قرار داریم."

یک سال پس از ریختن خون ۱۶۰۰ تن از فرزندان حق طلب و آزادیخواه کشور ما و سرکوب خیزش بزرگ آنها برای سرنگونی اهریمنان حاکم، قیام آبان و آرمانهای مردمی آن در اعتصابات دلیرانه کارگران و اعتراضات بزرگ و

کوچک زحمتکشان، زنان، جوانان و سایر ستمدیدگان زنده است. خلق خسته و زخمی از پهلوی به پهلوی دیگر می غلتد تا خود را برای نبردهای بزرگتر با اهریمنان حاکم آماده کند.

باردیگر زمزمه جویبارهای کوچک مبارزاتی از سراسر این سرزمین ملتهب، از منافذ سیاهچالهای انباشته از مخالفان و مبارزان دربند گرفته تا گلوی خونین نوید افکاری ها و ... به گوش می رسد. این جویبارها به یکدیگر می پیوندند تا در هیبت سیلی عظیمتر از قبل، پتک امواج آهنین خویش را برای در هم شکستن سد پوسیده دیکتاتوری حاکم، بر آن بکوبند. قلب انقلاب همچنان زنده و پویا می تپد و جریان زندگی در شعارهای "مرگ بر دیکتاتور" ، "کشته ندادیم که سازش کنیم" ، "بالاخره مشتها تفنگ می شوند" و "آبان[عقرب] ادامه دارد" بر دیوار های خیابانها و کوچه ها نقش بسته است.

در سالگرد قیام گرسنگان و محرومان، با گرامیداشت یاد عزیزان جانباخته در این جنبش بکوشیم با همه توان خود، برای آزادی اسرای این جنبش که در زیر سخت ترین شکنجه های قرون وسطائی جلادان رژیم و در معرض احکام اعدام فله ای قرار دارند مبارزه کنیم. توده های رنجدیده و قهرمان ما با تلاش های انقلابی خود در قیام آبان ماه [عقرب]، راه انقلاب پیروزمند ایران را هموار نمودند. تردیدی نباید داشت که تنها در چنین مسیرهای انقلابی است که کارگران و زحمتکشان و دیگر توده های ستمدیده ایران قادر خواهند بود که ایران را از زیر سلطه امپریالیستها رهانیده و زندگی سعادت‌مندی را برای جامعه، به ارمغان آورند.

به نقل از: پیام فدائی ، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۲۵۶ ، آبان ماه[عقرب] ۱۳۹۹